

Húsini í Bringsnagøta aftaná umbyggingina í 1876,og umhvørvi, har Andreas William Restorff byrjaði at handla

som senere. Bedstemoders rejse til København blev stadigt udsat, men da den endeligt fandt sted i 1891, blev den vel nærmest en skuffelse. Bedstemoder kom tilbage med hele sin romantik i behold. Virkelighedens København var forandret og ikke til at føle sig hjemme i mere. Men barndommens og de første ungpigeårs København levede uforgængelig videre i hendes erindringer og drømme.

(Hon ætlaði sær enn eina ferð til Keypmannahavnar og hevði spart sær upp til ferðina. Men henda ferðin gjørdist av ongum, tí hon nýtti uppsparda ferðapeningin at bjarga handilin hjá soninum Poul undan at fara á húsagang.)

Bedstemoder mistede 51 år gammel sin mand. Det kom som et dobbelt slag for hende, mandens død og forretningens fallit. Men det lå på ingen måde for bedstemoder at bryde sammen, tværtimod. Nu var det, hun for alvor tog fat på klaverundervisningen. Fra denne tid omtrent stammer mit første indtryk af bedstemoder, den altid spillende og ved klaveret hersende, ret håndfaste dame. Senere blev jeg selv hendes klavelev. Poul var nu blevet gift og havde overtaget huset, og bedstemoder havde sin egen stue. Det var en indholdsrig stue. Her var bogskabe og reoler og mangfoldige billeder især af skuespillere.

Bedstemoder var både musikalsk og litterært interesseret. Hun besad ikke få kundskaber og talte flydende tysk.

På den tid, da jeg gik til klaverundervisning hos bedstemoder, havde hun foruden klaverskolen en brødbutik at passe. Denne lille butik, der var en filial af hendes søns Frants bagerforretning, var dør om dør med hendes stue, som der kun var adgang til gennem butikken. Jeg glemmer aldrig den stadigt tilbagevendende kollaps i bedstemoders holdning, når hun fra en eller anden ekstase ubarmhjertigt blev pillet ned til hverdagen af butikkenes dørklokke.

Abbin

Um abban skrivur William:

De talrige fotografier, der eksisterer af min bedstefader A.W.Restorff, viser ham alle som en overordentlig vakker mand. Men især er portrætterne fra hans senere leveår (40-50 års alderen) seværdige. Dette velformede hoved med det fornemt lokkende hår, de faste, alvorligt milde virile træk og det kraftige korte fuldkæg kunde næsten have tilhørt Poseidon eller en anden af de græske guder. Selve skikkelsen har dog ikke fuldt svaret til ansigtet. A.W.R. var af lav middelhøjde, bred, korpulent og

noget kortbenet. Med det er utvivlsomt, at en stor del af den bemærkelsesværdige popularitet, han nød, både hos sin fader og øvrige familie, såvel som hos sine bysbørn overhovedet, må tilskrives hans udseende.

Den yndest, der lige fra hans tidligste år mødte A.W.R. fra alle sider, tog han som noget ganske selvfølgeligt. Han gled med troskyldig gratie ind i rollen som sin forgudede, skønt tildels frygtede faders forgudede og ikke spor frygtede søn, åbnede sig venligt og tillidsfuldt mod alle og sluttede overalt, hvor han færdedes, nye venskaber.

A.W.R. drev sin egen forretning i Bringsnagøtu. Hvorfor han ikke lige som broderen Frants gik ind i firmaet M.C. Restorff & Sønner (i Vågsbotni) ved jeg ikke. Som forretningsmand er hans folkeyndest utvivlsomt kommet ham til gode. Han skal tillige have haft gode kundskaber og gik for at være en begavet mand. Han sad en tid som medlem af lagtinget. Han rejste meget, især til Skotland, som han havde en vis svagheit for. Fra disse rejser bragte han skotske folkesange hjem med sig, hvorved han forøgede sin families enorme samling af folkesange fra snart sagt alle lande.

Som det siden skulde vise sig, stod hans forretning på svage fødder. Det kom som et chok for hans nærm-

este familie, da det efter hans død i 1898 viste sig, at han intet efterlod sig undtagen gæld.

Bedstefader byggede det endnu eksisterende Skåletrø hus. Han har haft visse dyre vaner, holdt blandet andet ridehest. Noget øde-land var han dog ingenlunde. Tværtimod har han i mangt og meget iagttaget en vis strenghed.

Børnini

A.W. Restorff efterlod i sit ægteskab med sin kusine Sophie Helene ni børn. Sønnerne Martin, Frants, Poul og Johan William og døtrene Caroline, Fanny, Helga, Hedvig og Ragnhild.

Minngarorð í Dimmalætting:

Fredagen den 25. mars døde købmand A. W. Restorff her af byen, 52 år gammel. Den afdøde hørte til de mest vindende personligheder, vi har kendt. Som sin faders ældste søn havde han alt som dreng lejlighed til at gøre bekendtskaber med folk fra de forskellige steder her på øerne, som lærte ham at kende, og kom folk til at holde af ham. Thi foruden at have et vindende væsen, var han begavet med et varmt og følsomt hjerte, der gjorde, at han stod alle bi, som trængte til og påkaldte hans hjælp. Da han havde en ualmindelig udviklet almenfølelse, støttede han ethvert foretagende, som han mente kunde gavne enten den by hvori han levede, eller Færøerne i det hele. Han var en af hovedmændene for at få forsikringsforeningen for forulykkedes efterladte oprettet, og han var denne forenings formand til sin død. Assuranceforeningen for Færøske Fiskeskibe skyldte ham lige så meget som nogen anden sin tilblivelse. Han hørte til de mænd, der var afholdt af mange, mens han levede og vil savnes af mange, nu da han er gået bort. Fjender havde han vist ikke mange af, thi evnen til at hade besad han ikke, og derfor er de vist kun få, som nærede denne følelse ligeoverfor ham.

(Redaktør Enok D. Bærentsen)

Martin

Í somu grøv liggur Martin elsti sonurin. Hann var føddur 8/8-1868 og doyptur í Havnar kirkju tann 20/9-1868. Hann starvaðist sum fulltrúi í Vågsbotni, men doyði ógiftur bert 30 ára gamal 16/1-1899 av lungnabruna. Hann var kónur í máli, serliga enskum og týskum og dámði væl at ferðast, hevði stóran áhuga og gávur til sang og tónleik, eins og hann hevði stóran

Døturnar hjá Andr. William Restorff og Sofie Helene Jacobsen. Standandi frá vinstru Fanny, Helga, Carolina, og sitandi Hedvig og Ragnhild

Martin Restorff doyði bert 30 ára gamal

áhuga og gávur innan sjónleik v.m.

Um mammubeiggja sín skrivur William m.a.: ”Martin var utvivlsomt i mange måder en mærkelig ung mand. Han hører til de mange ”fantaster” i den Jacobsenske familie - folk, der på en eller anden måde skejer ud fra normalen, drager afsted på vidtløftige rejser i det ukendte, eller hengiver sig manialsk til kunstneriske og andre snur-

skrifter, herimellem karrikaturbladene ”Fliegende Blätter” og ”Tyr-Hans” (norsk). Hvad der egentlig boede i denne sammensatte, fantasifulde uklare natur, der tydeligt skiller sig ud fra de andre søskende, der alle er mere eller mindre ”Restorffsk” prægede, er jeg aldrig kommet til klarhed over.”

Hetta er umhvørvið á Skálatrøð, sum William Heinesen skrivur um, sum tað sær út í dag. Húsini hjá høgru eru tey hjá ommuni. Til vinstru búið abbabeiggin Frants

rige sysler, eller på anden måde røber mere eller mindre ”tossede” karakteregenskaber. Martin var, kan man sige, samler og mystiker. Han samlede således på mønter og var med-lem af en verdenomspændende korrespondanceforening og holder af udenlandske tid-

Komandi partur
Sosíalurín kemur ikki út hósdagin, men mikudagin verður frásøgn um Amaliu og (Grønlands) Johan Joensen.

Hetta er ein tekning hjá Ingálvi av Reyni av handlinum hjá Andreas W Restorff í nýggjari tíð